

תפלת שהרית

ומשם – על נשמתו רוחו ונפשו – ולהעלות ניצוצות הקדושה לשרשם.

**וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהָ שֵׁם י"ה דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.**

[אמן] יכוין - אמת - וביחוד אדני הוי"ה - אידהגויה.

**לְעֵלָא מִן כָּל-בְּרָכָתָא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא,
דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן.** [אמן] יכוין - אמת - אידהגויה.

קְרִיאַת שְׁמַע וּבְרָכוּתֶיהָ

מתוק מדבש: הנשמה אינה נכנסת להתישב בגוף האדם עד שיענה "ברוך ה' המבורך לעולם ועד", לכן יש בו חמש תיבות כנגד חמש שמות של גרנח"י שיש לנשמה ולכן צריך לחזור אחר עשרה כדי שיאמרו ברכו ויענה אחריהם להשלמת נפשו, ואם הוא אנוס ומתפלל ביחיד יאמר ברייתא דרבי עקיבא לפני "עלינו לשבח". ואפילו באונס גדול לא יאמר הברייתא כאן אלא יאמר אותה קודם עלינו לשבח (כה"ח נ"ז, ג).

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} **הַמְּבַרֵךְ:** ^{הֵיטֵה חַיִּים וְחַיִּים} ^{יְאִהְרֹנְהִי}

ועונים הקהל: **בְּרוּךְ נֶפֶשׁ יְהוָה רֹחַ יְהוָה** ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הֵיטֵה חַיִּים וְחַיִּים} ^{יְאִהְרֹנְהִי}

הַמְּבַרֵךְ נִשְׁמָה לְעוֹלָם חַיָּה וְעַד יְחִידָה:

וחזור הש"ץ: **בְּרוּךְ נֶפֶשׁ יְהוָה רֹחַ יְהוָה** ^{אֲרוֹן הַכֹּל} ^{הֵיטֵה חַיִּים וְחַיִּים} ^{יְאִהְרֹנְהִי}

הַמְּבַרֵךְ נִשְׁמָה לְעוֹלָם חַיָּה וְעַד יְחִידָה:

"מ'יוצר אור" עד "גאל ישראל" אנו מתקנים בעולם הבריאה.

יכוין – לכלול גר"ן שלו עם גר"ן דבי"ע – ולהעלותם לעולם האצילות

תפילין ימשמש בתפילין של יד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{אֲדוֹנָי הַכֹּל} ^{וְהוּא הוֹרֵה וְיוֹתִיר} ^{יְאֵהָרֶנְהוּ} תִּקּוּף בַּעַל הַיְכֹלֹת
 וּבַעַל הַבְּחֻזֹת כּוֹלֵם יוֹצֵר
 מְלַךְ הָעוֹלָם, יַמְסוֹר עַצְמוֹ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם עֲשֵׂה
 אוֹר וּבֹרָא חֶשֶׁךְ, יִסִּיר יָדוֹ מִהַתְּפִלִּין וַיִּנְשָׁקֵם עֲשֵׂה
 שְׁלוֹם וּבֹרָא אֶת־הַכֹּל. ^{הַיְכֹל} יִסוּד שֶׁהוּא לִבְנַת הַסְּפִיר
 הַמְּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים,
 וּבְטוּבוֹ שֶׁהוּא הַחֲסֵד אוֹר הַגּוֹזֵז מְחַדֵּשׁ הַמְּאַצִּיל בְּכָל־
 יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית. מִה־רִבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{אֲדוֹנָי הַכֹּל} ^{וְהוּא הוֹרֵה וְיוֹתִיר} ^{יְאֵהָרֶנְהוּ} כָּל־מִבְּחֵי עֲשֵׂיתָ,
 מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ. הַמְּלַךְ הַמְּרַמֵּם לְבָדוֹ
 מְאֹד, יִכּוּן לְשֵׁלֵב הַיְיִה אֲדֹנָי יְאֵהָרֶנְהוּ הַמְּשַׁבֵּחַ
 וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיְמוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי
 עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן
 עֲזָנוּ, צוֹר מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, מִשְׁגָּב ^{הַיְיִה}
 בַּעֲדָנוּ. ^{הַיְיִה} ^{וְהוּא הוֹרֵה וְיוֹתִיר} ^{יְאֵהָרֶנְהוּ}

אֵל בְּרוּךְ, גָּדוֹל ^{הַיְיִה} ^{וְהוּא הוֹרֵה וְיוֹתִיר} ^{יְאֵהָרֶנְהוּ} יְדָעָה, תִּכְיֵן וּפְעָל
 זְהָרֵי חַמָּה, טוֹב יַצֵּר כְּבוֹד לְשֵׁמוֹ,

מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹת
 קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שְׁדֵי, תָּמִיד מְסַפְּרִים
 כְּבוֹד אֵל מִכָּאֵל וּקְדוּשָׁתוֹ. תִּתְּבַרַךְ יְהוָה וְאֵדְבִיעַ
 אֱלֹהֵינוּ בְּשֵׁמִים ^{אֲרוֹן הַבַּיִת} ^{יְהוָה הַזֶּה} ^{וְהַיְהוּדִים} ^{הַיְהוּדִים} ^{וְהַיְהוּדִים} מִמַּעַל, וְעַל-הָאָרֶץ
 מִתַּחַת, עַל-כָּל-שֹׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ, וְעַל-
 מְאֹרֵי אוֹר שִׁיצִרְתָּ, הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה.

תִּתְּבַרַךְ לְנֶצַח צוּרְנוֹ, מְלִכְנוֹ וְגוֹאֲלֵנוֹ,
 בּוֹרֵא קְדוּשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ
 לְעַד מְלִכְנוֹ, יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים, וְאֲשֶׁר
 מְשֻׁרְתִּיו ר"ת מו"ם שם קדוש מע"ב שמות גימל' אלהי"ם כָּלֵם
 עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמְשֻׁמֵּיעִים בְּיִרְאָה
 יַחַד בְּקוֹל, דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם.
 כָּלֵם אֱהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, כָּלֵם גְּבוּרִים,
 ר"ת שם אב"ג כָּלֵם קְדוּשִׁים, כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאִמָּה
 שם ע"ב יוד הי ויו הי המכוין בשמות אלו לא ינוק כל היום וּבְיִרְאָה רְצוֹן
 קוֹנִיָּהֶם, וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת-פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבַרְכִין,

וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפָאֲרִין, וּמְקַדְּשִׁין, וּמְעַרְצִין,
 וּמְמַלְכִין, אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא יְכוּיֵן ר"ת גימ' כמספר שם יהו"ה ב"ה, קְדוֹשׁ
 הוּא. וְכֻלָּם ^{הפיר} < > ^{דובקים} מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שְׁמִים זֶה מְזֵה, וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה,
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
 וּבְנִעִימָה, קְדֻשָּׁה כָּלָם כְּאֶחָד עוֹנִים
 בְּאִימָה, וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

באומרך "קדוש קדוש" וכו' תכוין לקיים מצות עשה לקדש שמו יתברך
 ותכוין להמשיך שפע הארה וקדושה דחכמה עליונה מעולמות
 עליונים למלכות וע"י כן ימשך עליך אור וקדושת הבורא יתברך שמו.

תפילין ימשמש בתפלין של יד וינשקם.

קְדוֹשׁ | תפארת עולה להחכמה לקבל הארה, קְדוֹשׁ, תפארת חזרת
 עם הארת חכמה למקומה קְדוֹשׁ שפע חכמה מהתפארת לנצח הוד יסוד
 דמלכות? הַוְאֵדְנִי ^{אֵינֶנּוּבָל} ^{הַתְּהִיבֵנוּ} ^{יְהוָה} צְבָאוֹת, באומרנו מלא כל-הארץ כבודו

יכוין לכלול עצמו תוך המלכות

מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ | השפע מתפשט במלכות דבריאה :

ויכוין לקבל לשורשי נר"ן שלו בחינת הקדושה העליונה הנמשכת למלכות.

וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
 מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת הַשָּׁרָפִים,
 לְעֶמְתָם ^{הפיר} < > ^{הדבקים} מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים:

ועתה ממשיכים למלכות בחינת ברכה מבינה דבריאה. (שעה"כ דף לט.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה ^{אין הכל} ^{היה היה ויהיה} ^{יאהרונה} שפע מהבינה דבריאה
 מִמְּקוֹמוֹ נמשך למלכות: יכוין לקבל לשורשי נר"ן שלו מבחינת
 הקדושה העליונה הנמשכת למלכות.

לְאֵל בְּרוּךְ, ^{היכל נגה} נְעִימוֹת יִתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל
 חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יֵאמְרוּ, וְתִשְׁבַּחֹת
 יִשְׁמְיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל
 גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעַל מְלַחְמוֹת,
 זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
 רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תְהִלוֹת, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת,
 הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ ^{היכל זכות} בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית. כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אין הכל} ^{היה היה ויהיה} ^{יאהרונה},
 יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֶהְבֶּת עוֹלָם ^{היכל אהבה} אֶהְבֶּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֵלֵינוּ וְאֶתְנוּ וְאֶתְנוּ}
 אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ, בְּעֵבֹר שְׂמֶךְ
 הַגְּדוֹל, וּבְעֵבֹר אָבוֹתֵינוּ שְׂבֻטָּחוּ בָךְ,
 וְתִלְמָדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שָׁלֵם, בֶּן תִּחַנְּנוּ אָבִינוּ אֵב הַרְחֲמֵן. הַמְּרַחֵם
 רַחֲסֵ-נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ יְכוּיִן וַיְחֻשׁוּב עַל זִרְעוֹ
 זִרְעֵ זִרְעוֹ עַד עוֹלָם בִּינָה לְהַבִּין, לְהַשְׁפִּיל, לְשִׁמְעַ,
 לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
 אֶת-כָּל-דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.
 וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ יְכוּיִן שִׁזְכָּה לְהַבִּין סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
 וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׂיֵּאֵהֵב לְקִיּוּם הַמִּצְוֹת וַיִּיחַד
 לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת-שְׂמֶךְךָ. וְלֹא
 נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשָׁל ^{הַפִּיר > הַבִּקִּים} לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 בְּטַחְנוּ. נִגְיֵלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ, וְרַחֲמֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְחֲסָדֶיךָ הַרְבִּים, אֵל

יְעֻזְבוּנוּ נְצַח, סֶלָה וְעַד. מִהֵר וְהֵבֵא עֲלֵינוּ
 בְּרָכָה וְשָׁלוֹם ^{הַפִּדּוֹ} ^{הַדְּבָקִים} מִהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת (י"א)

פֶּלֶאֱאֻרִי, יִקְבֹּץ אַרְבַּע הַצִּיצִיּוֹת בִּידוֹ הַשְּׁמַאלִית וַיִּתְנַם כַּנְגַד לְבוֹ.

וַיִּשְׁבֹּר עַל הַגּוֹיִם ^{הַפִּדּוֹ} ^{הַדְּבָקִים} מֵעַל צְוֵאֲרָנוֹ,

וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל

פּוֹעֵל יִשְׁוּעוֹת אֶתָּה, וּבְנוֹ בַחֲרַת מִכָּל־עַם

וְלִשְׁוֹן, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵינוּ יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה לְזָכוֹר

מֵעֵמֶד הַר סִינַי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה לְזָכוֹר

מֵעֲשֵׂה עֵמֶלֶק וּבַעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּקִרְוֹב יִמְחָה שְׁמוֹ שֶׁל עֵמֶלֶק וַיְהִי הַשֵּׁם

הַגָּדוֹל הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵם וְהַכְּסֵא שְׁלֵם. בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת

לְךָ יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה לְזָכוֹר מֵהַשְּׁעֵשֶׂה הַקַּב"ה לְמִרְיָם, עַל

שֶׁדַּבְּרָה לְשׁוֹן הָרַע בְּאַחִיהָ כִּי לֹא נִבְרָא הַפֶּה לְאָדָם כִּי אִם לְהוֹדוֹת לְקַב"ה.

וְלִיְחַדְּךָ, יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה זְכִירַת מֵעֲשֵׂה הָעֵגֶל לְיִרְאָה

וְלִאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: ^{אֲדוֹנָי וְהַכֹּל} ^{הַיָּהּ הַחַי וְהַיָּחִיד} ^{יְאֵתְרֵנוּ}

מתוק מדבש: אמרו בירושלמי מפני מה קורין שתי פרשיות הללו בכל יום

וכו'. רבי לוי אמר מפני שעשרת הדברות כלולין בהן. והתוס' (ברכות

דף י"ב ע"ב ד"ה בקשו) "איתא בירושלמי דארתן ג' פרשיות שתקנו בק"ש לפי

שבהן עשרת הדיברות ועיין בו ותמצא הכל". ופרשת משפטים (שמות נד יב)

"ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם". מפרש רש"י: "כל תרי"ג מצוות בכלל עשרת הדיברות הן. ואיתא בזהר הקדוש "כד אתא ר' שמעון אמר – הא ודאי פרשתא דק"ש רמיזא ביה עשר אמרין (עשרת הדיברות) כמנה דאוקמוה והכי הוא ודאי. והוי הדברים האלה. כללא דעשר אמרין אינון. ובגין כך עשר פיקודין אית הכא וכו'. זכאה חולקיה דמאן דאשלים ליה בכל יומא תרי זימניה דהא אתקדש בפומיה שמא קדישא כדקא יאות" עכ"ל (פר' ואתחנן דף רס"ח ע"א). וכן סדרו בסדור מר"ן הרש"ש זי"ע ויכוין בק"ש ובג' הפרשיות לקבל עליו לקיים את עשרת הדיברות.

יכוין לקיים מצות עשה דאורייתא של קריאת שמע שחרית ולקבל על עצמו על מלכות שמים. ולקיים מצות עשה ליחד את השם יתברך. ולקיים את עשרת הדיברות אשר כל תרי"ג המצוות כלולים בהם.

שְׁמַע קבל והבן יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֲרוֹן הַכֹּהֵן
הָיָה הוּא וְהָיָה
יְאֵהֲדוּנָהּ י

אֲנִי יְהוָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ תקוף בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם

לֹא יֵחִיד לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֲרוֹן הַכֹּהֵן
הָיָה הוּא וְהָיָה
יְאֵהֲדוּנָהּ י

אֶחָד יחיד ואין מלבדו, שולט בשבעה
רקיעים ובארץ, ומושל בדי' רוחות העולם

יֵאָרֵךְ בָּאוֹת דַּלֵּת שֶׁל "אֶחָד" בַּמַּבְטָא רַפּוּי וַיְכוּיֵן בַּפֶּשֶׁט הַכוּוֹנָה
וְאֶחָד כִּי יְכוּיֵן בְּשֵׁלּוֹב הוּי"ה אֲדַנִּי שִׁיְהוּ אֶחָד.

יְאֵהֲדוּנָהּ י

בָּאוֹת ד' דְּתִיבַת "אֶחָד" יְכוּיֵן לַמַּסּוֹר עֲצֻמוֹ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וַיְקַבֵּל
עָלָיו אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה, שְׂרִיפָה, הַרְג, וְחֲנֻקָּה.
וַיְכוּיֵן כְּאִילוֹ נִסְקַל נִשְׂרָף וְכו' בַּפּוֹעַל מַמְשׁ. וּבְכַח קַבְלָה זוֹ יִתְכַכְרוּ
פִּשְׁעָיו וַיּוּכַל לַעֲלוֹת בַּמָּקוֹם עֲלִיוֹן וְלִהְיוֹרֵד שִׁפְעַ לַעֲלוּמֹת עֵינָי 321.

סְקִילָה שְׂרִיפָה הַרְג חֲנֻקָּה

בְּלַחֵשׁ: בְּרוּךְ, שִׁפְעַ מִהַחֲכֵמָה שֵׁם שִׁפְעַ מִהַבִּינָה כְּבוֹד שִׁפְעַ מִהַדַּעַת

מְלָכוּתוֹ שִׁפְעַ לְכַתֵּר דְּמַלְכוּת,

בתיבת "מלכותו" ישפיל ראשו ויכוין להוריד שפע מעולם האצילות
לנקודת הכתר של ספירת המלכות רחל העומדת בעולם הבריאה.

ויכוין למסור עצמו למיתה ולחבר זו"ן דאצילות.

יאהדונהי

לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁפַע אוֹתוֹת יְהוָה נִמְשָׁךְ לְמַלְכוּת בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה:

יכוין מאוד בקריאתו להפריד בין הדבקים שהם ס' אותיות שוות סמוכות
אחת לחברתה כי יש סוד גדול בזה.

יכוין לעשות ראשו מרכבה לתקן כסא לשכינה יְהוָה

בפרשה זו יש מ"ב תיבות ויכוין בשם מ"ב דאבגית"ץ הרמוז בפרשה זו.

וְאֶהְבֶּתָּ אֵי יְכוּיִן לְקִיִּים מִצוֹת אֶהְבֶּתָּ הֵי אֵת ב

יְהוָה אֱדַי אֶהְבֶּתָּ לֹא תִשָּׂא אֶלְהֵיךָ כָּל- ת

לְבַבְךָ אֲ (אבג יתץ) וּבְכָל- ק- נִפְשֶׁךָ ר

וּבְכָל- ע- מְאֹדְךָ ש: וְהֵי ט הַדְּבָרִים ג (קרע שטן)

הָאֱלֹהִים ג אֲשֶׁר ג אֲנִכִּי ד מִצִּוְנֶךָ י הַיּוֹם ב (יפסיק מעט)

עַל- ש> (נגד יכש) לְבַבְךָ ב: וְשִׁנְנֶתָם ט

לְבָנֶיךָ ר וְדַבַּרְתָּ צ בָּם ת בְּשִׁבְתְּךָ ג (בטור צתג)

בְּבִיתְךָ ח וּבְלִכְתֶּךָ ק בְּדַרְךָ ב וּבְשִׁכְבְּךָ ט

וּבְקוֹמְךָ נ: וּקְשַׁרְתָּם ע (חקב טגע) לְאוֹת י

עַל ג- יְדֶךָ ל יִשְׁמַשׁ בַּתְּפִלִּין שֶׁל יד, וְהֵי פ

לְטַטְפֶּת ו יִשְׁמַשׁ בַּתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ בֵּין ק (יגל פזק)

עֵינֶיךָ שׁ׃ וּכְתַבְתֶּם קַ עַל־ מְזֻזוֹת צ׃
 בֵּיתְךָ י׃ וּבְשַׁעְרֵיךָ ת׃ (שקן צית) :

וְהָיָה אִם־ שָׁמַעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר

אֲנִכִּי מִצִּוְהָ אֶתְכֶם הַיּוֹם (יפסיק מעט) ,

לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יבטא היטב את העין

וּלְעֲבֹדוֹ בְּכֹל־ לְבַבְכֶם וּבְכֹל־נַפְשְׁכֶם:

וְנָתַתִּי מְטָר־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ

וְאִסַּפְתִּי דְגַנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי

עֵשֶׂב בְּשֶׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֹכְלֹת וּשְׁבַעַת:

הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם

וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:

וְחָרָה (יפסיק מעט) אֶף־ יְהוָה וְהָאֲדָמָה בְּכֶם וְעָצַר

אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מְטָר וְהָאֲדָמָה לֹא

תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם לָאֲרֶזֶת מֵהָרָה

מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן

לָכֶם: וְשִׁמְתֶם׃ עד סוף הפרשה חמישים תיבות כנגד חמישים

שערי בינה ויכוין בשמות אה"ה הרומזים לבינה. אֶת־דְּבָרֵי הַ

וְהִיא הַמַּלְכוּת לַתַּת לֵה אֹר מִקִּיף **עַל-פְּנֵי בְּגֵדֵיהֶם**

לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצַת הַכֹּהֵן ▶ כֹּהֵן גִּימ' קנ"א גימ' /

כַּעַס וַיְכוּיֵן לַתְּקוֹן עוֹוֹן הַכַּעַס ע"י שֵׁם קנ"א אֵלֶּף הָהָה יוֹד הָהָה **פְּתִיל**

תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ, ▶

יִסְתַּכַּל בְּצִיצוֹת ב' פַּעֲמִים וַיְכוּיֵן כֵּאלֹלוֹ יֵשׁ שֵׁם תְּכֵלֶת וַיִּשְׁמַם עַל גְּבִי עֵינָיו וַיִּנְשָׁקָם וַיְכוּיֵן ב' פַּעֲמִים עֵין גִּימ' י' הוּי"ת:

עֵין שְׂמַאל

עֵין יְמִין

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

וַיִּזְכְּרֶתֶם ▶ **אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה** אִרְוֹן הַכֵּל
יְהוָה הָיָה וַיְהִי
יְהוָה וַיִּנְבְּחֵהוּ

וַעֲשִׂיתֶם ▶ **אֹתָם וְלֹא-תִתְּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם**

וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם יִנְשָׁק הַצִּיצוֹת וַיִּשְׁמַם עַל גְּבִי עֵינָיו

אֲשֶׁר-אֹתָם זְנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ ▶

וַעֲשִׂיתֶם זְכוּר אֶת זֶם הַשְּׁבֵת **אֶת-כָּל-מִצְוֹת וְהֵייתֶם**

קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אִרְוֹן הַכֵּל
יְהוָה הָיָה וַיְהִי
יְהוָה וַיִּנְבְּחֵהוּ

אֵלֹהֵיכֶם יְכוּיֵן מִצְוֹת זְכוּרַת יִצִּיאַת מִצְרַיִם **אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי**

אֶתְכֶם ▶ **מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם**

לֵאלֹהִים לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שְׂכָר **אֲנִי יְהוָה** אִרְוֹן הַכֵּל
יְהוָה הָיָה וַיְהִי
יְהוָה וַיִּנְבְּחֵהוּ

הציבור יסיימו עם הש"ץ או מעט לפניו "אני ה' אלהיכם" ומיד יענו בקול: **אַמֶּת**.
 ויכונו כי תיבת "אמת" זאת איננה מן המנין של רמ"ח תיבות אלא היא תחילת ברכת
 "אמת ויציב".

והש"ץ יאמר תיבת "אמת" זו בלחש.

והציבור לאחר שאמרו "אמת" ימתינו לשמוע מהש"ץ ג' תיבות "ה' אלהיכם אמת" שהש"ץ
 כופל ויכונו לצאת ידי חובה להשלים לרמ"ח תיבות שהם כנגד איבריו של האדם.
 ואח"כ ימשיכו "ויציב ונכון" וכו' ואסור לומר עוד הפעם "אמת" קודם "ויציב". (רב פנלים
 ב' חלק אר"ח סימן ט"ו.)

ואם הוא מתפלל ביחיד או שלא הספיק לסיים עם הש"ץ או חושש שהש"ץ אינו בקי בהלכה
 להוציא את הקהל ידי חובה, אז יסיים עם הש"ץ (כנ"ל) "אני ה' אלהיכם – אמת" ויכוין
 עתה כי תיבת "אמת" זו היא ממנין רמ"ח תיבות ואח"כ יחזור ויאמר ביחד עם הש"ץ ג' תיבות
 "ה' אלהיכם אמת" ומיד ימשיך "ויציב" וכו' ויכוין כי שתי תיבות הראשונות "ה' אלהיכם"
 משלימים למנין רמ"ח תיבות ותיבת "אמת" האחרונה היא תחילת ברכת "אמת ויציב" איננה
 מן המנין של רמ"ח תיבות (שם ועיין ערו"ח משפטים ר'). ודע כי עיקר התיקון נעשה ע"י הש"ץ
 דוקא (ענין שנה"כ דף כו ע"ד) וכשאינן ש"ץ נעשה התיקון ע"י היחיד. (ענין כה"ח ט"א ט"ו.)

והש"ץ יחזור ויאמר בקול רם: "ה' אלהיכם אמת" ויכוין בשלוש תיבות אלו להוציא את
 הציבור ידי חובה להשלים לרמ"ח תיבות שהם כנגד איבריו של האדם.

וחזור הש"ץ: **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת**.

יזהר לדקדק בט"ו ווי"ן של ויציב ונכון וכו' ולא יפסיק ביניהם כלל וכן צריך
 לקשר ט"ו הווי"ן עם אות ה' שבתיבת הדבר (עיין שער המנות דף כ"ז ע"ד).

אמת ויציב הוא היכל הרצון.

יְצִיב, וְנִכּוֹן, וְקַיִם, וְיִשָּׁר, וְנֶאֱמָן, וְאֶהוּב,
וְחָבִיב, וְנִחְמָד, וְנִעֵים, וְנוֹרָא,
וְאֲדִיר, וּמְתָקָן, וּמְקַבֵּל, וְטוֹב, וְיָפֵה,
וְהַדָּבָר יְכוּיִן בְּשֵׁם יְהוָה הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
אַמֶּת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ צוֹר יַעֲקֹב

מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם וְשִׁמוֹ
 קָיָם, וְכִסָּאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד
 קַיִמַת, וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיִמִים וְנֶאֱמָנִים
 וְנִחְמָדִים לְעַד

כשיאמר לעד ינשק הציציות ויעבירו על גבי
 עיניו ויניחן מידי ^{וְלַעֲוֹלָמִי עוֹלָמִים.} עַל אֲבוֹתֵינוּ,
 עָלֵינוּ, וְעַל בְּנֵינוּ, וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל
 כָּל-דוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, עַל
 הָרֵאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דְּבַר טוֹב
 וְקָיָם, בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.

אֵמֶת שְׁאֵתָה הוּא יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{וְלֹא} (וְלֹא)
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלְּפָנֶיךָ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ,
 גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתֵנוּ,
 פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ יְכוּיֵן ר'ת גימ' אלהים מֵעוֹלָם הוּא
 שְׁמֶיךָ יְכוּיֵן ר'ת שם קדוש מה"ש, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים
 זוֹלָתְךָ סְלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן
 וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם

בְּכַל־דֶּר וְדֶר. בְּרוּם עוֹלָם ^{הפיר < תובקים} מוֹשֶׁבֶךְ,
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ. אֲמַת,
 אֲשֶׁר־י אִישׁ ^{הפיר < תובקים} שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ
 וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל ^{הפיר < תובקים} לְבוֹ. אֲמַת שְׂאֵתָה
 הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבִים
 לְאֲבוֹת וּבְנִים. אֲמַת, אֲתָה הוּא רֵאשׁוֹן,
 וְאֲתָה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אֲמַת, מִמְּצָרִים גְּאֵלְתָּנוּ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} וְאֵלֵינוּ ^{וְהַמֶּלֶךְ וְהַמִּשְׁפָּט וְהַצְּדִיק}
 אֵלֵהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
 כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל
 גְּאֵלְתָּ, וַיִּם־סוּף לָהֶם בְּקַעַת, וַיִּזְדִּים טַבַּעַת,
 וַיִּדְיִדִים עֲבָרוּ יָם, וַיִּכְסּוּ־מַיִם צָרִייהֶם, אֶחָד
 מֵהֶם לֹא נוֹתֵר. עַל־זֹאת שִׁבַּחוּ אֱהוֹבִים
 וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי
 וְקַיִם, רָם וְנִשְׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל

גַּאִים עֲדֵי אֶרֶץ, מִגְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד מָרוֹם,
מוֹצִיא אֲסִירִים, פּוֹדֶה עֲנָוִים, עוֹזֵר דְּלִים,

תכוין לעשות עצמך עני עם השכינה הנקראת עניה (בעולם הבריאה) כדי שבהעלותה (לאצילות) תזכה לעלות עמה (לקבל שפע) (שעה"כ ד' נה ע"ב)

הַעֲוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוֹעֵם אֱלִיוֹ.

"בתהלת לאל עליון" יקום ויעמוד לכבוד המלך העליון ויכוין כי עתה יורדת הארה מעולם האצילות לעולם הבריאה להעלות את המלכות

תְּהִלַּת לְאֵל יִכּוֹן יִי"א עֲלִיוֹן ויכוין שין דלת יוד

גּוֹאֲלִים, בְּרוּךְ הוּא ^{הפיר} _{הדיקים} וּמְבוֹרָךְ. מִשֶּׁה וּבְנֵי

יִשְׂרָאֵל ^{הפיר} _{הדיקים} לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה,

וְאָמְרוּ כָּלֵם מִי־כַמְכָּה בְּאֱלִים יְהוָה אֱדַנִּי ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} יְהוָה וְנִגְוָה יְהוָה

מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תְּהִלַּת, עֲשֵׂה

פְּלֵא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׂבָחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם, יַחַד כָּלֵם הוֹדוּ

וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה אֱדַנִּי ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} יְהוָה וְנִגְוָה יְהוָה

לְעוֹלָם וָעֶד: וְנִאֲמַר: גְּאֵלֵנוּ יְהוָה אֱדַנִּי ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} יְהוָה וְנִגְוָה יְהוָה

צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. באומרו "גאל ישראל"

ימשמש בתפילין של ראש בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} ^{אין דבר} _{היה חת ויחיה} יְהוָה וְנִגְוָה יְהוָה

גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אמרו חז"ל כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם.

כשאומר "ברוך" יכרע גופו וכשאומר "אתה" יכרע ראשו ובזקיפה כשאומר "השם" יזקוף גופו ואח"כ ראשו. (שעה"כ ד' כ"ט בא"ב פ' בשלח כ"א.)

צריך שתדע לכיין לשם הוי"ה שזוקף לאדנות ומי שלא מכיין בו עליו נאמר בתיקונים נתנני ה' ביד לא אוכל קום (תיקון יח דף לה) ואם כוין עליו נאמר אז תקרא וה' יענה "אז" גימ' ח' כמנין ח' אותיות שבשני שמות הוי"ה אדנ"י ופירושו: בכריעה ראשונה יכוין שיו"ד דהוי"ה מאיר (מעולם האצילות) לאות א' דאדנ"י (שבעולם הבריאה) כדי לזקוף אותו ובזקיפה יכוין שא' דאדנ"י עולה לגבי יו"ד דהוי"ה וכן יכוין בשאר (כף החיים סימן קיג אות ב').

תפלת העמידה היא בעולם האצילות

יכוין תפלתו כנגד ירושלים בית המקדש בית קדש הקדשים

יכוין לכלול ולהבר נפש-רוח-נשמה-חיה שלו עם נרנ"ח ראבי"ע

אֲדַנִּי אֲרוֹן הַכֹּל, שְׁפַתִּי תִפְתַּח, וּפִי יִגִּיד שְׁפַע אֹר עַלְיוֹן יִמְשִׁיךְ וַיִּשְׁפִּיעַ

תְּהִלָּתְךָ לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה :

יכוין במילת "ברוך" להעלות מלכות דאצילות (שהיא טוד השכינה הקדושה) מעולם הבריאה לעולם האצילות (שעה"כ דף כח).

בכריעה ראשונה יכוין שיו"ד דהוי"ה מאירה (מעולם האצילות) לאות א' דאדנ"י (שבעולם הבריאה) כדי לזקוף אותו ובזקיפה יכוין שא' דאדנ"י עולה לגבי יו"ד דהוי"ה וכן יכוין בשאר (כף החיים סימן קיג אות ב').

בָּרוּךְ יִכְרַע גּוּפוֹ (יֵא) אַתָּה יִכְרַע רֵאשׁוֹ יְהוָה אֲדַנִּי אֲרוֹן הַכֹּל, הַיְיָ הוֹדוּ וַיִּתְּתֵהּ יְהוָה רִנָּה

יִזְקוּף גּוּפוֹ (אִי) וְאַח"כּ יִזְקוּף רֵאשׁוֹ אֱלֹהֵינוּ תִקּוּף בַּעַל הַיְיִבּוּלִת וּבַעַל הַבְּחוּת כּוֹלֵם וְאַלְהֵי

אֲבוֹתֵינוּ יִכוּיִן לְמַסּוֹר עֲצָמוֹ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם, וְאַח"כּ יִכוּיִן בִּיחּוּד

אֱלֹהֵי הַיּוֹהָה אֱלֹהֵי הַיּוֹהָה ^{אֱלֹהֵי הַיּוֹהָה} אֱלֹהֵי אַבְרָהָם (הסד), אֱלֹהֵי יִצְחָק (גבורה),
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב (תפארת). הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,
 קוֹנֵה הַכֹּל, יְכוּיִן קוֹנֵה הַכֹּל גִּימ' אֵל אֵלָף לַמֵּד וְזוֹכֵר
 חֲסָדֵי אָבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל ^{הַפְּדִי < הַדְּבִקִים} לְבָנָי בְּנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

יֵאָרֶךְ בְּתִיבַת "בְּאַהֲבָה" וְיִכּוּיִן הַרְיֵנִי מוֹסֵר עֲצָמַי עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם
 וְיִקְבַּל עָלָיו סְקִילָה, שְׂרִיפָה, הַרְג, וְחִנּוּק וְיִכּוּיִן כְּאִילוֹ נִסְקַל
 נִשְׂרָף וְכו' בַּפּוֹעַל מִמֶּשׁ. וּבִכַח קִבְלָה זֶה יִתְכַפְּרוּ פִּשְׁעָיו וְיִוֹכַל לַעֲלוֹת
 בַּמִּקּוֹם עֲלִיּוֹן וְלַהוֹרִיד שִׁפְעַ לַעֲלוּמֹת (שְׁעָה"כ ל"ד. עו"ר"ח פִּרְשַׁת בְּשַׁלַּח ג').

סְקִילָה שְׂרִיפָה הַרְג חִנּוּק

בַּעֲשֵׂי"ת מוֹסִיפִים: זְכַרְנוֹנוֹ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתַבְנוֹנוֹ בְּסִפֵּר חַיִּים,
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

אִם לֹא אָמַר "זְכַרְנוֹנוֹ" וְנִזְכַּר לְפָנָי שְׂאֵמַר "הִ" חוֹזֵר, וְאִם אַחַר הִ" אֵינוֹ חוֹזֵר.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן יְכוּיִן מַגֵּן גִּימ' ג"פ אֵל אֵל אֵל.

בְּרוּךְ יְכַרְעַ גּוֹפּוֹ (הַד) אֲתָה יְכַרְעַ רֵאשׁוֹ יְהוָה וְאֲדֹנָי ^{חֲכֻמָּה} אֲדֹנָי הַכֹּל ^{אֲדֹנָי הַכֹּל} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי ^{יְהוָה הוּא וְיִתְהַי} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי ^{יְהוָה הוּא וְיִתְהַי} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי ^{יְהוָה הוּא וְיִתְהַי} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי

יְזַקֵּף גּוֹפּוֹ (דָּה) וְאֲח"כ יְזַקֵּף רֵאשׁוֹ. יְהוָה הוּא וְיִתְהַי ^{יְהוָה הוּא וְיִתְהַי} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי ^{יְהוָה הוּא וְיִתְהַי} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי ^{יְהוָה הוּא וְיִתְהַי} יְהוָה הוּא וְיִתְהַי

תִּיקוֹן הַכַּעַס לַשְּׁהֲרִית: יַחֲבַר שֵׁם ע"ב עִם שֵׁם קנ"א וְלַהֲמַתִּיק שֵׁם קנ"א.
 יוֹד אֵלָף הִי הֵה וְיוֹד הִי הֵה

מַגֵּן מַגֵּן מַגֵּן ג' פַּעֲמִים אֵל אֵל אֵל אֲבְרָהָם.

[אֲמֵן] אֲמַת הַבְּרַכָּה וְאֲמַת שֵׁהֶשֶׁם הוּא הַעוֹזֵר וְהַמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן אַבְרָהָם יְהוָה הוּא.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, יכוין ר"ת שם קדוש אגל"א

המתגלה במלכות ע"י שם בוכו ועל ידו מתמלא שם אדני.

מַחִיָּה יִתִּים שהם ניצוצות הקדושה **אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.**

בקיץ אומרים: **מְזוּרֵי הַטֵּל.** ר"ת שם מ"ה יוד הא ואו הא.

יכוין במחשבה ולא יוציא בפיו: יהי רצון מלפניך שישופע שפע ט"ל העליון מהחכמה והוא שם יוד הא ואו גימ' טל לה"א אחרונה שהיא המלכות. אם טעה בקיץ ואמר "מזריד הגשם" חזור ל"אתה גיבור" ואם אמר ה' ולא חתם "מחיה המתים" יאמר "למדני חוקיך" וחזור ל"אתה גיבור" ואם חתם "מחיה המתים" חזור לראש התפלה.

בחורף אומרים: **מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזוּרֵי הַגֶּשֶׁם.**

אם טעה ואמר "מזריד הטל" במקום "משיב הרוח" ונזכר לפני שחתם "מחיה המתים" חזור ל"משיב הרוח" ואם אמר ה' בברכת "מחיה המתים" אינו חוזר.

מְכַלְכַּל חַיִּים בְּחֶסֶד, יכוין חסד גמ' שם ע"ב יוד הי ויו הי

מַחִיָּה מחיה גמ' שם ס"ג יוד הי ואו הי **יִתִּים** שהם ניצוצות הקדושה

בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוּמֵךְ ע"י שם אכרמם **נוֹפְלִים,**

וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם

אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל

גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה-לָךְ, מְלֶכֶךְ יִמְחִית וּמַחֲיֶה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעש"ת אומרים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר (הנשמות שהם) יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים (להחזירם בגלגול).

ואם לא אמר, ולא נזכר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל גִּימ' שֶׁם בֶּן יוֹד הֵהּ וּוּ הֵהּ יוֹם יְהִלְלוּךָ

סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹהֵה וְהוֹרֵה אֶת הָאָרֶץ וְהַיָּם, אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,

יְהוָה בְּרוּךְ הוּא וְהוֹרֵה אֶת הָאָרֶץ וְהַיָּם, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹהֵה וְהוֹרֵה אֶת הָאָרֶץ וְהַיָּם, אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,

בעש"ת אומרים: תְּמַלֵּךְ הַקָּדוֹשׁ.

[אמן] יכוין אמת ושהשם קדוש ומובדל ולא ניתן להשגה יאהרונה. אם שכח לומר "המלך הקדוש" ולא נזכר תוך כדי דיבור חזור לראש. וש"צ שטעה ולא נזכר אלא לאחר כדי דיבור, חזור לאתה קדוש.

מתוק מדבש: באומרוך "חונן הדעת" תכוין בהוי"ה בניקוד פתח לפי שהיא בחכמה וכו' ותכוין להוריד ט"ל החכמה הזו אל הא אחרונה של ההוי"ה ותכוין שע"י המשכת הט"ל הזו במלכות יושפע לך חכמה בינה ודעת להבין ולהשכיל בתורה היטב (שעה"כ דף לו ע"ב).

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ
בִּינָה. וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה

וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹהֵה וְהוֹרֵה אֶת הָאָרֶץ וְהַיָּם, אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,

לחכמה: יאריך בתיבת ההוי"ה ויכוין במחשבה ולא יוציא בפיו:

יהי רצון מלפניך שיושפע ט"ל העליון מהחכמה והוא שם יוד הא ואו גימ' טל גימ' כוּוּוּ והם חב"ד לאות הא אחרונה שהיא המלכות.

יְהוָה בְּרוּךְ הוּא וְהוֹרֵה אֶת הָאָרֶץ וְהַיָּם, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹהֵה וְהוֹרֵה אֶת הָאָרֶץ וְהַיָּם, אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,

[אמן] אמת שהשם חונן הדעת וכן יהי רצון שיחוננו חכמה בינה ודעת יאהרונה.

הסדר, ואם נזכר אחר שאמר יהיו לרצון וגו' האחרון חוזר לראש, וכל זה גם כשמסופק תוך ל' יום מפסח אם אמר כהוגן או לא.

בחורף אומרים:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה ^{אֲדוֹנָי הַכֹּל} **אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה**
הַזֹּאת, וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ
לְטוֹבָה, וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאָדָמָה, וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל, וְשִׁבַע אֶת הָעוֹלָם
כְּלוֹ מְטוֹבָךָ, וּמִלֵּא יַדֵּינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
וּמֵעֲשֶׂר מִתְּנוֹת יָדֶיךָ. יכוון במחשבה בלבד יהי רצון
מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לנו ולכל בני ביתינו ולכל הסמוכים
על שולחנו, היום ובכל יום ויום מזונותנו בכבוד, בזכות שמך הגדול דיקרנוסא
הממונה על הפרנסה. (עיין עו"ח בשלח ר"ג)
זו מִכָּל־דָּבָר ^{הַפֵּרֵד < הַדְּבָקִים} **רָע, וּמִכָּל־מִינֵי מִשְׁחִית,**
וּמִכָּל־מִינֵי פְרָעוֹת, וַעֲשֵׂה לָּהּ תִקְוָה טוֹבָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם, חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל־כָּל־
תְּבוּאָתָהּ וּפְרוֹתֶיהָ, וּבְרָכָה בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן
בְּרָכָה וּנְדָבָה, וְתֵהִי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבַע
וְשְׁלוֹם, כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה, כִּי אֵל
טוֹב וּמִטִּיב אֶתָּה וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים.

בצח
 אֵת הַתְּהוֹאֵדָנִיךָ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ יֵאָהָדוּנָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ
 וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ
 וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ וְהַתְּהוֹאֵדָנִיכָהּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִבְּרַךְ הַשָּׁמַיִם:

[אמן] יכוין אמת שהשם טוב ומטיב וכן יהי רצון שתתקיים הברכה יאהדוניה.

אם טעה ואמר "ברכנו" בימות הגשמים וסיים הברכה אם נזכר קודם שהתחיל "תקע" אומר שם "ותן טל ומטר לברכה", אם נזכר אחר שהתחיל "תקע" יתפלל כדרכו ויאמר בשומע תפלה "ותן טל ומטר לברכה". ואם נזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" קודם שסיים "שומע תפלה", יאמר "למדני חקיך", ויאמר: "ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע תפלת כל פה" וכו'. ואם נזכר אחר שסיים "שומע תפלה" קודם שהתחיל "רצה" יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה". ואם נזכר אחר "רצה" חזור "לברך עלינו" וגומר על הסדר. ואם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר "יהיו לרצון" האחרון אפילו עדיין לא עקר רגליו צריך לחזור לראש התפלה.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרְוֵיתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס יִכּוּן
נֶס גִּמְלָה שֶׁמֶ"ה יוֹד הָאֶוָּא הָאֵ וְשֵׁם אֲדָנָי לְקַבֵּץ גִּלְיוֹתֵינוּ,

וּקְבִצְנוּ (י"א מְהֵרָה) יֶחֶד מֵאֲרֵבֵעַ כְּנָפוֹת (בתיבת כנפות)
 יכוין בשם חֲב"י היוצא מר"ת חיל בלע ויקאנו ובשם וו"ל היוצא מס"ת מבטנו יורישנו אל ובשם ע"ב יוד הי ויו הי וע"י שמות אלו יכוין לקבץ ניצוצי קרוי ולהעלותם לשורשם.

הַאֲרֵץ לְאָרְצֵנוּ.

טוב להזהר לומר בקשה זו לפחות בימי השוברים, וגם בימי שישי כל השנה, וגם בחול של עשרת ימי תשובה. (ערי"ח בשלח י).

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבוֹתַי שְׁכַל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הַטִּיפִין שִׁיצְאוּ מִמָּנִי לְבַטְלָה שְׁלֵא בְּמָקוֹם מְצוּה שְׁנֹכַנְסוּ וְנֶעְמְקוּ בְּקִלְפָה, שְׁתַּחֲזוּרִים לְשָׂרָשָׁם שֶׁבְּקִדְשָׁה טְהוּרִים וּמְתַקְנִים, וְכִפִּים וּבְרוּרִים. וְגַם כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַעֲשׂוּקוֹת בְּקִלְפֵת נִגְהַ תְּקִיאַם הַקְּלִפָּה וְתִפְלִיטַם, וַיּוֹרִישֵׁם אֵל בְּמָקוֹם הַקְּדוֹשָׁה בְּכַח הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַרְמוּזִי בְּרִאשֵׁי תְבוֹת הַפְּסוּקִים: "חֵיל בְּלַע וַיְקַאֲנוּ, יִכּוּן בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ חֲב"י מְבִטְנוּ יִרְשָׁנוּ אֵל".

ודע כי שם קדוש זה כחו גדול לברר להוציא ולהעלות ניצוצות הקדושה והנשמות שנפלו בקליל' בעון שז"ל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ יְהוָה תָּמִיד וְעַד עֲדָתְכֶם וְאֵלֵינוּ יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ} יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ וְיָהּ הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ וְיָהּ הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ

יכוין בשילוב הו"ה בשם חב"ו יְהוָה בּוֹ וְהַ מְקַבֵּץ גימל' ד' שמות עסמ"ב

יארך בתיבת מקבץ ויכוין שע"י ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן יעלו ניצוצות הקדושה שהוריד לקליל' לשרשם (פנ"ח פ"ו ובסידור הרש"ש).

נְדַחֵי גימל' שם ע"ב יוד הי ויו הי המברר ניצוצות הקדושה. **עָמוּ יִשְׂרָאֵל.**

[אמן] אמת שהשם מקבץ נדחי ישראל וכן יהי רצון שיקבצנו במהרה יאהרונגהי.

יכוין שההוי"ה היוצאת מר"ת "ויועצנו כבתחילה," ממתקת את השכ"ה דינים שבמלכות.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה, ר"ת שכ"ה רמז לדינים

וְיוֹעֲצֵינוּ שהיו צדיקים **כְּבַתְחִלָּה,** ר"ת יהו"ה

וְהִסַּר מִפְּנֵינוּ שׁוֹפְטִים רַשָּׁעִים יְגוֹן (סמאל) **וְאַנְחָה** (לילית),

וּמְלֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵן} ^{יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ} ^{יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ}

לְבַדְּךָ, כדי להמתיק **בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים,** את דיני

צְדָק וּמִשְׁפָּט בְּצָדָק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל יְסוּד ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵן} ^{יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ} ^{יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ} יְהוָה הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ וְיָהּ הוֹדוּ וְשִׁבְחוּ

מְלֹךְ אוֹהֵב וממתיק דיני **צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:**

בעש"ת חותמים: **הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט.**

[אמן] אמת שהשם אוהב צדקה ומשפט וכן יהי רצון שישלב שופטנו וכו' יאהרונגהי.

אם לא אמר "המלך המשפט" ונזכר תוך כדי דיבור יאמר מיד "המלך המשפט" ואם לא נזכר תוך כדי דיבור חזרו לברכת "השיבה", ואם סיים העמידה יחזור לראש בתנאי של גרבה.

לְמִינִים וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה,
 וְכָל-הַיְדֵידִים כְּרַגַּע יֵאבְדוּ, וְכָל-
 אוֹיְבֶיךָ (סמאל) וְכָל-שׁוֹנְאֶיךָ (לילית) מְהֵרָה יִכָּרְתוּ,
 וּמְלָכוֹת (י"א וְדוֹן) הַרְשָׁעָה מְהֵרָה תִּעְקַר
 וּתְשָׁפֵר, וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיַע, בְּמְהֵרָה בְיַמֵּינוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בְּכָתֵב אֶת-יְהוֹדוֹתֶיךָ וְאֶת-יְהוֹדוֹתֵי
 אֱלֹהֵינוּ, בְּיָמֵינוּ וּבְיָמֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זְדִים (י"א מִינִים).

יכוין ר"ת גימל/ שד"י ויכנעו בכח שם זה.

[אמן] אמת שהשם שובר אויבים וכו' וכן יהי רצון שתתקיים הברכה יאהדונוהי.

עַל הַצְדִיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל שְׂאֵרֵי
 עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, וְעַל זְקֵנֵיהֶם, וְעַל
 פְּלִיטַת בֵּית-סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גִּרֵי הַצְדָק
 וְעַלֵינוּ, יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה, אֶת-יְהוֹדוֹתֶיךָ וְאֶת-יְהוֹדוֹתֵי
 אֱלֹהֵינוּ, תִּקֶּן בְּעַל הַיְדֵידִים וְכָל-
 הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתָּ, וְשִׁים יכוין להתפלל לשם
 יתברך שאם גרמו עונותיו שינטל חלק עוה"ב שלו ח"ו, שינתן בפקדון ביד
 צדיקים שאין חפצים ליהנות משל אחרים ושיחזירו לו כשישוב בתשובה.

עֵינַי שְׁנֵה"כ לך (ע"י חז"ל) חֶלְקֵנוּ שְׂכַר הַמְצוּוֹת עִמָּהֶם, בתורת פקדון

וְלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ, פִּי-בְךָ בְּטַחְנוּ, וְעַל
חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעַנְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל יְיָ הוֹדוּ וְיִתְּנוּ יָסוּד
יְהוָה הוֹדוּ וְיִתְּנוּ יָסוּד אֲרוֹן הַכֹּהֵן
יְהוָה הוֹדוּ וְיִתְּנוּ יָסוּד בְּרוּךְ הוּא וְיִתְּנוּ יָסוּד וְיִתְּנוּ יָסוּד

מִשְׁעָן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

[אמן] אמת שהשם משען ומבטח לצדיקים וכן יהי רצון שתתקיים הברכה יאהרונם י.

תִּשְׁכַּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,

וְכִסָּא דְרוד עֲבִדְךָ יכוין להתפלל על משיח בן

יוסף שיחיה ושלא יהרג ע"י ארמילוס הרשע מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ

תִּכְיֶן, וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵי עוֹלָם נְצִיחַ בְּמֵהֵרָה

בְּיָמֵינוּ.

בתשעה באב מנהג ירושלים לומר כאן "נחם" ואם שכח אינו חוזר.

נַחֵם יְהוָה אֱהַדְוָנוּ אֱלֹהֵינוּ אֶת אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת אַבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם,
וְאֶת הָעִיר הַחֲרֻבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה, מִבְּלֵי בְנֵיהָ הִיא

יּוֹשֶׁבֶת, וְרֵאשָׁה חֲפוּי כַּאֲשֶׁה עָקְרָה שְׁלֹא יִלְדָה. וַיִּבְלְעוּהָ לְגִיוֹנִים
וַיִּירָשׁוּהָ, וַיִּטְּלוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לַחֲרֹב, וַיַּהֲרֹגוּ בְּזֶדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיוֹן.

עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמִרְרַת תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ, לְבִי עַל חֲלָיִתָהּ,
מְעֵי מְעֵי עַל הַרוּגֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְהוָה אֱהַדְוָנוּ יְהוָה אֱהַדְוָנוּ בְּאֵשׁ הַצִּתָּהּ, וּבְאֵשׁ

אַתָּה עֲתִיד לְבַנּוֹתָהּ, כַּכְּתוּב: וְאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה אֱהַדְוָנוּ יְהוָה אֱהַדְוָנוּ
חֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהַדְוָנוּ יְהוָה אֱהַדְוָנוּ,

מְנַחֵם צִיּוֹן בְּבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם: וממשיך את צמח וכו'.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

[אמן] יכוין אמת שהשם בונה ירושלים וכן יהי רצון שתתקיים הברכה יאהרונה י.

אֵת צִמְחַת יְרוּשָׁלַיִם ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
מִהָרָה תִּצְמַיֵחַ, וְקִרְנוֹ תִּרְוַח בְּיַשׁוּעַתְךָ,

כִּי לִישׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
 כיום ויום לישועתו יתברך (לביאת המשיח) כדי שלא תתבייש בעת פטירתך
 כשיעמידוך לדין וישאלוך צפית לישועה (שנעה"כ לו ע"א). גם תכוין לצפות
 לישועתו להציילנו מכמה פגעים רעים בכל יום ובכל רגע (עו"ח בשלח יב).

כָּל-הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

[אמן] אמת שהשם מצמיח ישועה וכן יהי רצון שירוי ביאת המשיח יאהרונה י.
 מתוק מדבש: בשמע קולנו ה' תכוין בהו"ה זו אל הניקוד הנזכר ותכוין
 שהו"ה זו היא בדעת הפנימי של המלכות בימי החול וכוונה זו תועיל
 מאד לעלות האדם במעלה. (שנעה"כ דף 12)

תכוין בהו"ה זו שהיא בדעת הפנימי של המלכות

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ יְהוָה וְאָדַנְנוּ ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
אֵלֵהֵינוּ תְּחַנְּנוּנוּ בְּרַחֲמֵינוּ ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה
^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה ^{הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה} הוֹדוּ אֲדוֹנָי הַיְיָ יְהוָה

תְּרַחֲמֵנוּ, (י"א חו"ס ו) רַחֵם עָלֵינוּ קַרְע שֶׁטַן, וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ נַגַּד יָכֵשׁ, כִּי

אל שומע תפלות ותחנונים אתה בטר צתג.

מתוק מדבש: כתב מוהרר"ו בשער הכוונות (דף א) מצאתי בספרי המקובלים שהמכוין בשם הקדוש אראריתא בשומע תפילה אין תפילתו חוזרת ריקם כי ראשי תיבותיו א'חד ר'אש א'חדותו ר'אש י'חוד ת'מורתו א'חד.

יכוין בשם הקדוש **אראריתא** ואין תפילתו חוזרת ריקם.

מתוק מדבש: ראוי מאוד אל האדם לומר וידוי בשומע תפלה וגם ראוי לשאול על מזונותיו להורות שהוא בוטח בו יתברך אשר בידו מזון לכל חי (שעה"כ ז).

ביום שיש תחנון יתחיל מכאן וביום שאין בו תחנון ידלג לשון הודוי ויתחיל מ"יהי רצון מלפניך" וכו' בקטע הבא.

אנא יהוה יאהדונה מודים אנחנו לפניך, בבשת פנים בחרפה וכלמה, שחטאנו עוינו ופשענו לפניך, ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן, והרע בעיניך עשינו, והרי אנחנו מתחרטים חרטה גמורה ואנחנו שבים בתשובה. ויהי רצון מלפניך, יהוה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחל ותסלח ותכפר לנו חטאתינו עונותינו ופשעינו, ותמלא כל-השמות שפגמנו בהם, ותוציא לאור כל-ניצוצות הקדשה אשר נתפזרו על דינו, וישוב הכל לאיתנו הראשון. ותזכנו לקיים כל-מצותיך, ולעסוק בתורתך לשמה. ותצילנו מיצר הרע, ותפרנסנו פרנסה טובה, בהתר ונחת ורוח לעבודתך בזכות שמך הגדול (ויכוין במחשבתו בלבד בשם הקדוש דיקרנוסא גמ' חת"ך עם ג' אותיות.) הממנה על הפרנסה כי אתה נותן לכל איש ואיש די מחסורו ולכל גויה וגויה די פרנסתה. כדכתיב: עיני-כל אליך ישברו, ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו: וימשיך "פותח את ידיך" וכו'.

וביום שאין אומרים תחנון יתחיל מכאן ויאמר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּזְכְּנוּ לְקַיֵּם כָּל־מִצְוֹתֶיךָ, וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרַה לְשִׁמָּה וּבְמִצְוֹת וּבְגִמְלוֹת חֻסְדִּים. וְיִהְיוּ כָל־מַעֲשֵׂינֵנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְתִזְכְּנוּ לְהַשְׁלִים תְּקוּן נַפְשֵׁנוּ רוּחַנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה. וְתִפְרַנְסֵנוּ פְּרַנְסָה טוֹבָה, בְּהִתֵּר בְּנַחַת וּבְרוּחַ לַעֲבוּדְתֶךָ. בְּזִכּוֹת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל (ויכוין במחשבה בלבד בשם הקדוש דיקרנוסא גמ' חת"ך עם ג' אותיות.) הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרַנְסָה כִּי אַתָּה נוֹתֵן לְכָל אִישׁ וְאִישׁ דֵּי מַחְסוּרוֹ וּלְכָל גּוֹיָה וְגּוֹיָה דֵּי פְּרַנְסָתָהּ. כְּדַכְתִּיב: עֵינַיִךְ כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ:

פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ

יכוין ר"ת פא"י גמ' סא"ל גמ' יאהדונהי וסופי תיבות חת"ך

ויכוין להמשיך שפע מיו"ד דהוי"ה ליו"ד דאדנ"ו.

י אהדונהי

וּמִשְׁבִּיעַ גמ' חת"ך לְכָל־חַי רְצוֹן: יכוין ר"ת רחל

(יכוין במחשבה): יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁמְשֵׁךְ מֵהַרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן שֶׁפֶע וּמִזוֹן וּבִרְכָה לְכָל הָעוֹלָמוֹת (סידור הרש"ש). וּלְנִרְוֹן שְׁלֵי וּלְגוֹפֵי (עיין בה"ח ס' קפ"ז ג').

וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּכָנֵנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ חַקֵּב טַעַע,

חַנְּנוּ וְעַנְּנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ.

בתענית יחיד וכן בתענית צבור אומר כאן היחיד עננו, וכן ש"צ ששכח לומר עננו בין גואל לדופא, יאמר כאן בלי חתימה. ואם שכחו אינם חוזרים.

עַנְּנוּ אֲבִינֵנוּ עַנְּנוּ, בְּיוֹם צוּם הַתְּעַנִּית הַזֶּה, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֶל־תִּפְּן לְרִשְׁעֵנוּ וְאֶל־תִּתְעַלֵּם מִלְּכָנֵנוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעַתָּנוּ. טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֵה, נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כְּדַבֵּר שְׁנֵאמַר: וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע. כִּי אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אֶתָּה שׁוֹמְעַ תְּפַלֵּת כָּל־פֶּה יִכּוֹן בְּשֵׁם יְגַל פּוֹק.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{מַלְכוּת} **יְהוָה הַיּוֹדֵה וְהוֹדֵה יָאֵהְרֹנָה יְיָ** ^{אֶרֶוֹן הַמֶּלֶךְ} **בְּרוּךְ יְיָ הוּא** ^{וַיְהוּה} **וְבְרוּךְ שְׁמוֹ**

שׁוֹמְעַ תְּפַלֵּה יִכּוֹן בְּשֵׁם שְׂקוּצִית :

[אמן] אמת שהשם רחמן ושומע תפלה וכן יהי רצון שיקבל תפלתנו יאהרוננה.

רְצָה ^{גִּימ' אֶלֶף לְמַד הֵה יוֹד מֵם} **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ^{אֶרֶוֹן הַמֶּלֶךְ} **אֱלֹהֵינוּ**

בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְלַתְּפִלָּתֶם ^{תַּקִּיף בַּעַל חֵבֻלֶת}

שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ,

וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתֶם ^{הַפְרֵד > הַרְבִּיקִים <} **מְהָרָה בְּאֵהָבָה**

תִּקַּבֵּל בְּרַצוֹן, וְתִהְיֶי לְרַצוֹן תָּמִיד עַבְדֹּת

יִשְׂרָאֵל עַמְךָ.

בראש־חודש ובחול־המועד אומרים: יעלה ויבוא, ואם שכח ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של המחזיר שכינתו לציון, יאמר "למדני חקיך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבא. ואם נזכר קודם שאמר מודים, יאמר יעלה ויבוא שם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חוזר לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חוזר לראש, חוץ מערבית של ליל ראש־חודש שאינו חוזר כלל (וגם לא יאמר אז למדני חקיך כדי לחזור).

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אַבּוֹתֵינוּ, יְעֹלָה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ יִרְאָה וְיַרְצָה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד

וְיִזְכֹּר וְיִזְכָּרְנֵנוּ וְיִזְכָּרוּן אַבּוֹתֵינוּ, וְזַכֹּרֶן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזַכֹּרֶן

מְשִׁיחַ בְּנֵי־דָוִד עַבְדֶּךָ, וְזַכֹּרֶן כָּל־עַמְךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לְפִלֵּיטָה,

לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם, בְּיוֹם

בראש־חודש: ראש חֲדָשׁ יִכּוֹן שִׁינַּן דְּלֵת יוֹד גִּימ' ראש־חדש עם הכולל הַזֶּה.

בחול־המועד פסח: חָג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחול־המועד סוכות: חָג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עַלְיָנוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזַכְּרָנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה,